

Udvalgets Forslag til § 3:

„I § 3 første Punktum i Slutningen indsettes Ordet „deres“ imellem „udredet“ og „Bidrag“.

vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, der ere stillede til § 7, sættes derefter under Forhandling. Jeg skal spørge det ærede Udvalg, om det ikke er Meningen, at dets Endringsforslag til denne Paragraph er stillet saavel til Lovudkastet, som ogsaa til det af 6 af Thingets Medlemmer gjorte Endringsforslag, saafremt dette maatte blive antaget? (Ordføreren: Jo!). Saavel det af Udvalget som det af 6 af Thingets Medlemmer til § 7 stillede Endringsforslag er saaledes under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Det vil være i den ærede Forsamlings Grundring, at der med Hensyn til § 7, saaledes som den forelaa ved anden Behandling, og som den endnu staar paa Afstemningslisten, blev gjort den Indvending, at der var noget Ulogisk i den Maade, hvorpaa Sagen der var ordnet, idet man nemlig begyndte med at erklære dem, der ere valgbare til Landstinget, tillige for directe Valgere af et vist Antal til Amtsraadet, men dernæst, naar man skulde til at forstærke disse Valgeres Antal, forstærkede det med Saadanne, der havde en vis Bestdelse, men som kun behøvede at have fyldt deres 25de Aar, medens Classen var begyndt med Saadanne, der som valgbare til Landstinget maatte have fyldt deres 40de Aar. Det Ulogiske deri havde allerede ikke undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, og det blev ogsaa fra flere Sider her i Salen stærkt fremhævet. Men tillige blev der i denne Anledning af den ærede 6te Rigsdagsmand for 9de Kredts (Vjerring) givet Antydninger, som syntes at vinde Bisald, til en Maade, hvorpaa dette let vilde lade sig ændre. Det er disse Antydninger, Udvalget har bestræbt sig for at bringe i Overensstemmelse med det i Øvrigt Vedtagne, og det er derom et Forslag foreligger, som gaaer ud paa, at i anden Passus det første Punktum skal ombyttes med et, der erklærer, at de 3 Amtsraadsmedlemmer vælges af de til Folkethinget valgbare Beboere af Districtet, Det vil altsaa sige af dem, der

have fyldt deres 25de Aar og forøvrigt have de fornødne Egenskaber), naar de derhos med Hensyn til Statteydelse eller Indtægt ere i Besiddelse af de ved Grundloven fastsatte Betingelser for Valgbarhed til Landstinget. Saafuært det er oplyst, at dette er Hensigten med det foreliggende Forslag, troer jeg ikke, at der er Anledning for Ordføreren — idetmindste ikke for Diebliffet —, til at sige noget Videre til Anbefaling af hvad der egentligen er, om jeg saa maa sige, bragt til Udvalget fra Forhandlingerne her i Salen. — Det dobbelte Forslag af 6 ærede Rigsdagsmænd til samme Paragraph er uden Tvivl tillige under Forhandling? (Formanden: Ja!). I denne Anledning skal jeg saa blot bede om Tillæbelse til at bemærke, at, dersom Sagen kunde være behandlet nærmest efter Autoriteter, vilde vistnok de vægtige Autoriteter, de vægtige Stemmer, som lobe sig høre i den Retning allerede ved Sagens første og anden Behandling, have yttret en særdeles betydelig Indslydelse paa Udvalgets Betragtning af dette Forslag. Udvalget har imidlertid, efter selv at have arbejdet saalænge i denne Sag, ikke kunnet frastalde sin veloverveiede Overbeviisning om, at det turde være lykkeligt, saaledes som Forslaget nu foreligger, at anbringe et tilstrækkeligt konservativt Element i Loven, og at anbringe det — hvad jeg maa ansee for det Heldigste — ikke saaledes, at man kunde tage paa det og paapege det paa eet enkelt Sted alene, men at det udbreder sig over og er tilstede i den i det Hele. Udvalget antager derfor ikke at kunne gaae ind paa det saaledes stillede Forslag. Vi troe iblandt Andet, at dets Antagelse let vilde have den betænkkelige Virkning, at man da vilde fæste Diet paa det saaledes udkaftede Anker i Særdeleshed, og at man, hvergang Noget, som den offentlige Mening ganske eller for en Deel maatte være imod, gaaer igennem i Amtsraadet, atter og atter vilde komme tilbage til den Paastand, at der er fremkonslet en ubillig Forstærkning for de høiere Formuer paa dette Punkt i Særdeleshed, og at det er den, som gjør, at Maalet ikke kan naaes, og det Gavnliges ikke sættes igennem. Vi troe, som sagt, at, jo mere det kan, om jeg saa maa sige, følge sig, saavel